

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.296 van 12 oktober 1998
in de zaak A. 78.806/VII-16.686.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VANDAMME,
kantoor houdende te BLANKENBERGE,
Langestraat 75

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 29 mei 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 april 1998 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend op 1 april 1998;
- de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 april 1998 tot weigering van een machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- een verzoek tot herziening van 18 april 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDAMME, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 25 mei 1998 diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring en een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad van State gericht tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 april 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Het arrest nr. 74.177 van 9 juni 1998 wees deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af omdat het spoedeisend karakter van de zaak niet werd aangetoond.

1.3. Met een brief van 29 mei 1998 deed verzoeker afstand van de vordering tot nietigverklaring (zie verslag van 22 juli 1998, opgemaakt in de zaak G/A. 78.705/VII-16.681).

1.4. XXX, van Angolese nationaliteit, is in België binnengekomen op 14 februari 1998 en heeft zich op 3 maart 1998 vluchteling verklaard. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoeker gebruik van het Lingala, met behulp van een tolk.

1.5. Op 1 april 1998 werd aan verzoeker een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 april 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"Betrokkene verklaart sinds 1993 actief lid te zijn van de FLEC-FLAC. Hij zou sinds 1994 goederen hebben vervoerd naar de bevrijde gebieden. Op 28/02/1997 zou hij door de militairen van de MPLA zijn gearresteerd. Hij werd geslagen en opgesloten in de gevangenis van Chele. Hij zou vervolgens zijn overgebracht naar het militair kamp in Tchowa. In augustus 1997 zou betrokkene zijn overgebracht naar de Forces Aeriennes Populaires de (l') Angola in Luanda en zou daar zijn gefolterd. Op 12/02/1998 zou hij met de hulp van twee militairen zijn ontsnapt.

Betrokkenes relaas is vaag. Hij geeft weinig informatie omtrent zijn activiteiten voor de partij in het bijzonder en omtrent de partij in het algemeen. Betrokkene brengt tevens weinig gegevens aan omtrent zijn ontsnappingsverhaal dat bovendien zeer ongeloofwaardig is. Hij zou nooit officieel in beschuldiging zijn gesteld. Uit wat voorafgaat blijken onvoldoende elementen die een gegronde vrees voor vervolging waarachtig maken. Derhalve kan aan deze aanvraag geen gunstig gevolg gegeven worden".

1.6. Verzoeker vraagt in het verzoekschrift, de schorsing van het verzoek tot herziening van de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelt in het verzoek-

schrift dat "hierover tot op heden geen uitspraak is gedaan".

2. Overwegende dat op het eerste gezicht, een verzoek tot herziening geen handeling is die vatbaar is voor schorsing van de tenuitvoerlegging door de Raad van State; dat, vermits de bevoegde Overheid nog geen uitspraak heeft gedaan op dit ogenblik, geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling voorligt, zodat de vordering tot schorsing wat het verzoek tot herziening betreft, onontvankelijk is;

3. Overwegende dat het verzoek tot schorsing tevens is gericht tegen, eensdeels, de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van een machtiging tot voorlopig verblijf van 1 april 1998, en anderdeels, tegen het bevel van de bevoegde Overheid van dezelfde datum om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker betekend op 1 april 1998;

Overwegende dat artikel 63/2 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalt dat tegen de beslissing waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken of diens gemachtigde, met toepassing van artikel 52 van voormelde wet, de binnenkomst, het verblijf of de vestiging in het Rijk weigert aan de vreemdeling die zich vluchteling verklaart, een dringend beroep kan worden ingesteld bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat dit georganiseerd administratief beroep sinds de voormelde wet van 15 december 1980 werd gewijzigd door de wet van 10 juli 1996 en dat dit beroep moet worden uitgeput vooraleer de Raad van State kan worden geadieerd; dat zulks zowel blijkt uit de nieuwe tekst van artikel 69 van voormelde wet van 15 december 1980, waar geen gewag wordt gemaakt van een "rechtstreeks" beroep tot nietigverklaring, als uit de ondubbelzinnige parlementaire voorbereiding van genoemde wet

van 10 juli 1996 (Gedr. St. Kamer, 1995-96, nr. 364/1/141-142, Verslag, Gedr. St, Kamer, 1995-96, nr. 364/7, 112); dat te dezen lijkt vast te staan dat verzoeker geen dringend beroep heeft ingesteld bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegen de beslissing van 1 april 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, zodat het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging gericht tegen de twee eerste bestreden beslissingen kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober 1900 achtennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.